

Katecheze s dopravními značkami, duben 2026

Zmrtvýchvstání Páně (A)	
Jan 20,1-9	
Název značky:	Výstražný kříž pro železniční přejezd jednokolejný
<i>Biblický úryvek: „Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil.“ (Jan 20,8)</i>	
Význam pro dítě:	Zastav se. Dívej se. Věř.
<p>Pamatujete si, jak jsme si na začátku postní doby povídali o značce <i>Návěstní deska</i>, která nás varovala, že se blíží vlak? Teď už jsme u cíle – stojíme přímo před kolejemi u této značky (Katecheta ukáže <i>Výstražný kříž</i>). Když se na tuto značku podíváte, co vám připomíná? Kříž? Říká se jí <i>Výstražný kříž</i> a bývá u železničního přejezdu, kde se vlaková kolej kříží se silnicí. Jaké ten kříž má barvy? Červenou a bílou. Někdy jsou u přejezdu i barevná světla. Ta jsou také červená a bílá. Co znamenají? Červená světla znamenají „stůj“, a bílá světla značí „volno“. U přejezdu musí každé auto zastavit a dát přednost vlaku, protože vlak je větší, silnější a nezastavitelný.</p> <p>V dnešním evangeliu o Zmrtvýchvstání Páně je to podobné. Marie, Petr, i Jan spěchali k Ježíšovu hrobu. Ježíšova smrt pro ně byla jako červené světlo na přejezdu a zavřené závory, přes které se nedá jet dál. Co asi cítili? Bezmoc, smutek, zlost? Určitě si mysleli, že je konec. Ale u hrobu se najednou zastavili. Stalo se něco, co nemohli pochopit. Ježíš v hrobě nebyl. Hleděli do prázdného hrobu a jejich představa o tom, že je Ježíš mrtvý, nefungovala. Lněná plátna, prázdný hrob – to byla naopak znamení, že Ježíš je živý. Ne každý to hned pochopí. Ale vzpomeňme si na toho druhého učedníka z evangelia. On „viděl a uvěřil“. I ostatní si pak uvědomili, že Ježíš vstal z mrtvých. A to jeho vzkříšení, to byla tak obrovská událost, jako velký vlak – větší než všechno, co učedníci znali.</p> <p>To, že Ježíš vstal z mrtvých, úplně změnilo celý svět. Pomyslná červená barva smrti na přejezdu zhasla a Ježíš pro nás rozblikal bílé světlo věčného života. Smrt už není konečná stanice, ale jen místo, kde se kříží naše cesta s Boží cestou. Ježíš „přešel“ na druhou stranu – do života, který už nikdy nekončí. A co víc, nechal ty závory otevřené i pro nás.</p> <p>Proto, když uvidíš u přejezdu červenobílý kříž, vzpomeň si, že i když máš někdy strach nebo trápení, Ježíš pro tebe „nechává závory otevřené.“ On je tu s tebou, má svoje plány, které možná teď nechápeš, ale je dobré jim dát přednost, protože jsou velké a dobré. Kříž také znamená, že smrt už není konec pro žádného člověka, ale jen průjezd do nového, nekonečného života s Ježíšem v Nebi.</p> <p>Závěrečná aktivita: píseň s ukazováním, např.: <i>Když vím, co Ježíš pro mě vykonal</i> nebo <i>Láska Kristova</i> (https://zpevnik.proscholy.cz)</p>	

2. neděle velikonoční (A) – Božího milosrdenství

Jan 20,19-31

Název značky:

Konec všech zákazů

Biblický úryvek: Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili!“ (Jan 20,29)

Význam pro dítě:

Ježíše nic nezastaví. Chce, abych mu věřil.

Představte si, že jedete autem po silnici a všude platí jen zákazy. Nesmíte odbočit, na semaforech svítí červená a nakonec přijedete ke značce *Slepá ulice*. Jak se cítíte? Naštvaně? Smutně? Chcete to vzdát? Přesně tak se cítili učedníci po Ježíšově smrti. Našli sice prázdný hrob, ale ničemu nerozuměli. Měli strach. Sešli se v jedné místnosti, zamkli dveře a přemýšleli, co bude. A do té nejistoty a strachu najednou vstupuje Ježíš. Nepotřebuje, aby mu někdo otevřel. On prostě projde zavřenými dveřmi. V dopravě existuje jedna krásná značka – bílý kruh s černými šikmými pruhy. (Katecheta ukáže značku.) Je to *Konec všech zákazů*. Za tou značkou už neplatí to, co dosud platilo. Přesně to dělá vzkříšený Ježíš v zamčené místnosti. Odhání strach a přináší učedníkům pokoj, dává Ducha Svatého a odpouští hříchy. I my jsme někdy jako ti učedníci. Svazuje nás strach a omezení. Možná jste si někdy řekli: „*Tam nepůjdu, určitě se mi budou smát.*“ Nebo: „*Raději nebudu říkat, že věřím v Boha, vypadal bych jako blázen.*“ Co nám brání? Ježíš to všechno může změnit, když mu to dovolíme. Tuhle značku chce postavit i doprostřed našeho života. On dokáže změnit strach na hluboký pokoj, hřích na nové odpuštění, pochybnosti na pevnou víru. Nezastaví ho zámek na dveřích, nezastaví ho hradba našeho strachu, a jak už víme z Velikonoc, nezastavila ho ani smrt. V evangeliu se ještě mluví o Tomášovi, který nebyl u toho, když Ježíš přišel zamčenými dveřmi. Apoštolové mu sdělují, že Ježíš je živý, ale Tomáš klade Bohu podmínku: „*Dokud neuvidím, neuvěřím.*“ Ježíš se na Tomáše nezlobí. Neřekne: „*Měl jsi věřit hned, teď máš smůlu.*“ Naopak, přijde znovu právě kvůli němu. Říká mu: „*Pojď blíž. Dotkni se mě.*“ V tu chvíli padá poslední závora nedůvěry v Tomášově srdci a Tomáš vyznává: „*Pán můj a Bůh můj!*“ Ježíšova následná slova: „*Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.*“ patří nám všem. Ježíš nás motivuje, abychom věřili v dobro, i když zrovna není vidět. Abychom věřili příteli, i když ho nemáme pod kontrolou. Abychom se modlili, i když zrovna „nic necítíme“. Stačí vědět, že Bůh tam je. Strach už nás nemusí držet v koutě, chyby nás nemusí svazovat. Stačí věřit, že Ježíš může vstoupit do všech našich „zamčených míst“, do našich tajností a smutků. Nic ho nezastaví. I to nám připomíná naše dnešní značka.

AKTIVITA NA DŮVĚRU: Děti zavřou oči, chytanou se za ruce a utvoří hada. Katecheta je chvíli vodí po místnosti. Zhodnocení: Jak se vám šlo? Jaké bylo, když jste nevěděli, kam jdeme? Kdy jste se tak cítili v životě? Co vám pomohlo? Teď jste důvěřovali mně, že vás vedu, ale v životě můžeme důvěřovat Pánu Ježíši. On nás bezpečně vede za ruku, i když ho nevidíme.

3. neděle velikonoční (A)

Lk 24,13-35

Název značky:

Zvýšení počtu jízdních pruhů

Biblický úryvek: Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ (Lk 24,32)

Význam pro dítě:

Nekoukej jen před sebe, Ježíš jede vedle tebe!

Dnes tu mám pro vás značku *Zvýšení počtu jízdních pruhů*. K čemu slouží? Značka ukazuje, že auta teď mohou jet nejen za sebou, ale i vedle sebe – ve dvou pruzích. Ukazují to bílé šipky. Značku uvidíte třeba před velkým kopcem, kde se cesta rozšiřuje, aby pomalejší řidiči i rychlejší řidiči mohli přejet kopec svým tempem a nepřekáželi si. Když do takového kopce šlapete na kole, není to vůbec příjemné, že? Už jste to zkoušeli? Dech vám dochází a máte pocit, že se ta silnice nikdy nenarovná. Přesně tak, bez dechu a bez energie, se cítili dva učedníci na cestě z Jeruzaléma do Emauz. Nebylo to proto, že by cesta byla do kopce. Bylo to pro to, že byli moc smutní. Když jsme smutní, svět se zúží a nevidíme před sebou nic, jen ten svůj problém. Jakoby to byl kopec. Zažili jste to někdy? (Třeba když jste se pohádali, nevyšla škola nebo se něco zlého stalo.) Učedníci v evangeliu byli smutní, protože Ježíš zemřel. Všechno, čemu věřili, bylo pryč. A tak odcházejí taky pryč. Ale stane se něco zvláštního. K učedníkům se připojí cizinec a kráčí vedle nich. V řeči dopravy by se mohlo říct, že se tam najednou objevila naše značka – *Zvýšení počtu jízdních pruhů*. Ten cizinec je Ježíš. Jde teď s učedníky, jakoby „přistaví k nim svůj jízdní pruh“, ale učedníci vidí jen svůj smutek. Ježíše vůbec nepoznají. On se nevnucuje. Trpělivě naslouchá jejich stížnostem, ptá se jich a vysvětluje souvislosti. I nám se v životě stává, že Ježíš nám naslouchá, mluví k nám, ale my ho nepoznáme. Někdy k nám mluví skrze druhé lidi, někdy nám v hlavě najednou „blikne“ řešení problému. To všechno jsou momenty, kdy jde Ježíš vedle nás. Bůh je totiž nejbliž právě tehdy, když nám docházejí síly. Když Ježíš učedníkům na cestě vysvětluje Písmo, něco se změní. Učedníci později říkají: „Což nám nehořelo srdce, když k nám mluvil?“ To „hoření srdce“ je signál, že s námi jde Ježíš. S ním chytne i „naš motor“ správné otáčky. Objeví se radost z dobra, pocit vnitřního pokoje a vědomí, že i když je cesta dlouhá a těžká, jdeme správným směrem. Učedníci nakonec Ježíše pozvou na večeři. Když Ježíš láme chléb, učedníkům konečně dojde: „Vždyť on šel celou dobu s námi!“ Co udělají? Okamžitě to otočí. I když je noc a jsou unavení, běží zpátky do Jeruzaléma. Už nejsou smutní. Proč? Protože pochopili, že Ježíš je neopustil a je s nimi, živý. Musí to říct svým přátelům v Jeruzalémě. Značka *Zvýšení počtu jízdních pruhů* nám dnes připomíná, že nejsme sami. Ježíš nás doprovází i v náročném stoupání a dává nám prostor a pokoj. **AKTIVITA:** Děti si ve dvojicích tleskají do dlaní, katecheta aktivitu ukáže a uvede, např.: „*Emauzští učedníci se chtěli podělit s druhými o radost. I my se teď podělíme o radost. Se svým sousedem si tleskneme do dlaní.*“ (Tleskáme podle různého vzorce, dvojice můžeme vystřídat atd.)

4. neděle velikonoční (A)

Jan 10,1-10

Název značky:

Podchod nebo nadchod

Biblický úryvek: „Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“ (Jan 10,9)

Význam pro dítě:

Ježíš je tvůj podchod k radosti – zkratky neber!

Představte si, že stojíte u obrovské dálnice. Auta tam sviští jedno za druhým, je tam hluk a prach. Vy se nutně potřebujete dostat na druhou stranu. Jenže přeběhnout dálnici není jen tak. To je o život! Proto se přes dálnici staví bezpečné cesty – podchody a nadchody. Abychom věděli, kde jsou, stojí tam tato značka. Co na ní vidíte? Postavičku na schodech. Ta značka se jmenuje *Podchod nebo nadchod* a říká: „*Jdi tudy a nic se ti nestane.*“ V dnešním evangeliu používá Ježíš podobný obraz. Říká o sobě: „*Já jsem dveře k ovcím.*“ Co to znamená? (Prostor pro sdílení, jak to děti vnímají. Pokud neví, ukážeme jim dveře a ptáme se: Jaké jsou dveře? K čemu slouží?) Jako dveře chrání ovečky, tak Ježíš chrání nás. Ježíšovými dveřmi se dá bezpečně dostat tam, kam potřebujeme. Napadá vás ještě něco? Můžeme o tom přemýšlet. Ne každá cesta je ale pro nás bezpečná. Ježíš v evangeliu mluví o zlodějích, kteří nechodí dveřmi, ale používají různé zkratky. Jsou to ti, kteří přichází, aby „*kradli a ničili*“. Možná i tebe někdo lákal: „*Neuč se, ten úkol stačí opsat. Písemka se dá taky opsat.*“ Asi by to bylo rychlejší, ale naučili byste se něco? Používání takových nepoctivých zkratek, (třeba podvádění, posmívání se slabším, lhaní) nás ve skutečnosti ohrožuje, ničí dobré vztahy. Ale Ježíš říká, že on vchází dveřmi. Je dobrým pastýřem, kterého ovečky poznají a poslouchají. Chceme být jako jeho ovečky? Známe jeho hlas? Někdy ho zaslechneme v hlavě, v našem svědomí, které nám říká: „*Tohle nedělej, to není správné.*“ Jindy jsou to rodiče, kamarádi nebo partneři, kteří nás upozorní. Snažíme se v tom hluku „*dálnice světa*“ (mezi všemi videi a reklamami) hlas Dobrého Pastýře slyšet? Chceme jít za ním? On je jako průvodce v podchodu, který nám ukazuje cestu. Krok za krokem za ním sestupujeme po schodech, jak je to zobrazeno na značce. Pravdou je, že jít podchodem nebo nadchodem bývá delší cesta. I v životě bývá těžší přiznat chybu než zalhat. Je těžší odpustit než se urazit. Ale Ježíš slibuje: „*Kdo vejde skrze mě, najde pastvu.*“ To znamená, že se ho máme držet. Protože na konci té poctivé cesty čeká skutečné bezpečí, radost a pokoj. Modrá značka *Podchod nebo nadchod* nám tedy připomíná, že kdo jde s Ježíšem, nemusí se bát, že se ztratí. Dobrý Pastýř zná každého z nás jménem, stará se o nás a dovede nás do bezpečí a radosti. MODLITBA (tučná slova lze doplnit ukazováním): „*Milý Ježíši, děkujeme Ti, že jsi jako dobrý pastýř, který nás vede do bezpečí. Pomáhej nám slyšet Tvůj hlas, abychom šli správnou cestou a nevybírali si špatné zkratky. Buď s námi, když je to těžké, a ved' nás k radosti a pokoji. (Spolu se chytíme za ruce.) Amen.*“ PÍSEŇ: *Hospodin je můj pastýř*